

KARTA INWENTARYZACYJNA GEOSTANOWISKA

Paweł Raczyński

Informacje ogólne		
Nr obiektu	034	
Nazwa obiektu (oficjalna, obiegowa lub nadana)	KONDRATÓW-STANISŁAWÓW - cykl transgresywno-regresywny	
Współrzędne geograficzne [WGS 84 – hddd.dddd]	Długość: 15°59'10.97"	Szerokość: 51°04'11.56"
Gmina	Męcinka	
Opis lokalizacyjny	Opuszczony kamieniołom w Prusickim Lesie, na wschód od leśnej drogi łączącej Leszczynę z Kondratowem, około 200 m na południe od odbicia drogi do Stanisławowa, przy niebieskim i czarnym (biegną razem) szlaku turystycznym.	
Rozmiary (np. długość, szerokość, wysokość, powierzchnia)	Długość: 100 m Szerokość do 100 m Wysokość: 5-15 m Wysokość npm: 305-325	
Charakterystyka naukowa geostanowiska		
Reprezentowana dziedzina nauk o Ziemi (np. tektonika, litologia, stratygrafia, geomorfologia)	Sedymentologia - zapis cyklicznego spłykania i pogłębiania zbiornika morskiego Paleontologia - skamieniałości późnopermskie Petrologia - skały osadowe	
Rodzaj obiektu	Opuszczony kamieniołom (przed 1945r)	
Litologia	Wapienie, wapienie piaszczyste i dolomityczne, piaskowce	
Forma rzeźby terenu	Zbocze wzgórza	
Geneza obiektu (naturalny, antropogeniczny)	Antropogeniczny	
Ogólny kontekst geologiczno-geomorfologiczny	Większość profilu wapienia cechsztyńskiego (Ca1, dolna część cyklotemu Werra PZ1) w półrowie Leszczyny (synklinorium północnosudeckie). Górne piętro strukturalne synklinorium północnosudeckiego. Osady sztormowe płytkiego morza (proksymalne i dystalne), cykle transgresywno-regresywne, osady płytkiej, przybrzeżnej laguny.	
Opis obiektu z punktu widzenia nauk o Ziemi	W kamieniołomie odstawiają się osady morza cechsztyńskiego tworzone na zróżnicowanej głębokości. W najniższej części są to cienko- i średnioławicowe mułowce, margle i wapienie powstałe	

	<p>powyżej sztormowej podstawy falowania, przechodzące w grubo uławiczone wapienie detrytyczne i biodetrytyczne ze strefy powyżej sztormowej podstawy falowania. Ograniczone są one nierówną powierzchnią erozyjną, która jest śladem rozpuszczania wapieni (kras). Miało to miejsce podczas śródcechsztyńskiego wynurzenia (przeszło 250 mln lat temu). Powierzchnia pokryta jest osadem ilasto-mułowcowym, stanowiącym pozostałość po nierozpuszczalnych w wodzie zanieczyszczeniach w wapieniach. Powyżej zalegają osady węglanowe (wapienie płytkomorskie) przechodzące w węglanowo-piaszczyste (wapienie, wapienie dolomityczne, zapiaszczone i piaskowce) pochodzenia lagunowego. Liczne, zróżnicowane gatunkowo skamieniałości - małże, ślimaki, mszywioly (Riedel 1917, Raczyński 1996).</p>
Historia badań naukowych	Kamieniołom badany dla celów kartografii geologicznej (Frąckiewicz 1958) oraz określenia zasięgu złóż rud miedzi (Gunia 1962). Obiekt prezentowany na konferencjach naukowych (Śliwiński 1988).
Wartości dodatkowe (historyczne, biologiczne)	Las mieszany z bogatym podszytem.
Bibliografia (najważniejsze pozycje)	<p>Frąckiewicz W., 1958 - Szczegółowa mapa geologiczna Polski - arkusz Świerzawa - Wyd. Geologiczne Warszawa</p> <p>Gunia T. - 1962. Cechsztyń synkliny leszczyńskie. Biul. Inst. Geol. 173: 57-114.</p> <p>Raczyński P., 1996 - Paleontologiczne i sedimentologiczne wskaźniki warunków powstawania osadów cechsztyńskich w niecce północnosudeckiej. Rozprawa doktorska, Arch. Uniw. Wrocławskiego</p> <p>Śliwiński W. - 1988. Brzeżne facje cechsztyńskie w niecce północnosudeckiej. (W:) Wybrane zagadnienia geologii złóż Polski Zachodniej - Konferencja naukowa w 100-lecie urodzin profesora Józefa Zwierzyckiego; Wrocław: 143-166</p>
Inne uwagi	Brak
Stan i możliwości wykorzystania	
Możliwości wykorzystania obiektu do celów edukacyjnych	Przykład płytkomorskich osadów węglanowych, obserwacja zmian litologii związanych ze zmianami głębokości wody, obserwacja form paleokrasu i jego utworów, punkt w ramach wycieczki prezentującej zmienność osadów morskich, stanowisko paleontologiczne.
Dostępność: ograniczenia, bezpieczeństwo	Kamieniołom położony na terenie należącym do Lasów Państwowych, łatwo dostępny.
Istniejąca infrastruktura turystyczna	Chata turystyczna „Marianówka” (na szczycie Rosochy, ok. 1200 m ku NE), przy czarnym i niebieskim szlaku turystycznym.
Istniejące i potencjalne zagrożenia	Strome ściany kamieniołomu, osypujące się bloki skalne

Dokumentacja graficzna

034_01 II i III cykl sedymentacyjny wapienia cechsztyńskiego (Ca1). Granica przebiega po stropie wapieni gruboławicowych.

034_02 Średnio- i drobno uławicone wapienie i dolomity piaszczyste III-go bcyklu zalegające na gruboławicowych wapieniach dolomitycznych scyklu II.

034_03 Warstwowania wapieni, wapieni dolomitycznych i dolomitów w pobliżu granicy cykli. Osady gruboławicowe to muszłowce i wapienie oolitowo-muszłowcowe barier i proksymalnych tempestrytów.

034_04 Erozyjny, nierówny przebieg granicy cykli. Ciemny osad to rezydualne gliny krasowe utworzone podczas cechsztyńskiego wynurzenia platformy węglanowej, które spowodowało powstanie granicy pomiędzy cyklami.

034_05 Kwitnące wczesną wiosną przylaszczki pospolite (*Hepatica nobilis* Mill.) są dosyć częste w kamieniołomie i jego okolicach.